

ספר אסבתא! בצריכת איני גילי

זוג חמשירים

היה היה יקה, שמו אוטו —
חביב על מאות חתיכותו.
אך לפתע נשאר
ערירי כרעצר —
כי יש פאנצ'ר באוטו של אוטו.

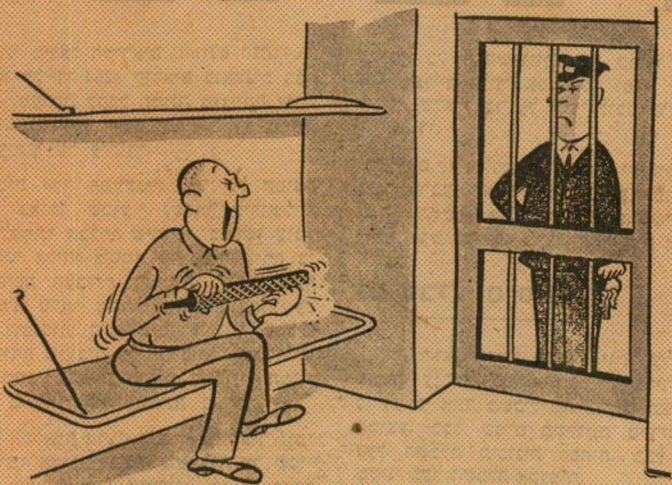
היה איש צנוע נורא,
שכאטובוס שלט קרא:
„נא לשמור על החוק —
לרציפה לא לירוק!“
או קמץ וירק לתיקרה.

במו עיני
כזאת אני מהרשת מדור וותיק ב... העולם הזה... כל קורא מוזמן לספק חומר לפניה זאת, וכל קטע שיפורסם יזכה את בעליו בפרס ספר. המעשיות יכולות להיות גנובות — בתנאי שלא אגלה זאת. ראשון הזוכים בפרס, מבלי שהתכוון לכך, הוא דוד ארנון מנתניה, ששלח לי את הסיפור הבא:

אחד מוותיקי העלייה השנייה עוצר בי רחוב אדם שפניו נראים לו מוכרים.
„הו! שלום!“ הוא קורא, „שלום ידידי הוותיק! זה שנים שלא התראינו! מה שלומך? ומה שלום ציפורי?“
„סלח לי, עונה השני, אבל אינני זוכר אותך כלל. מתי נפגשנו, אם בי כלל?“

אדם נשוי צריך לשכוח את כל שגיאותיו — אין טעם ששני אנשים ישמרו בזכרונם את אותו הדבר

הטראגדיה של האולקוס היא, שאפשר לקבל אוחו גם מבלי להגיע להצלחה.

„אז מה?“

נאומים וכו'

פסוקים מבה ומשם

יותר מדי עסקנים סבורים שיוכלו לדחוף את עצמם קדימה עלידי כך שיטפחו לעצמם על הכתף... לעולם אין אדם עסוק מ... כדי לדבר על כך, עד כמה עסוק הוא... בהתחשב עם העובדה מה נאים דיבוריהם של אנשים ומה מכוערים מעשיהם, אולי מוטב היה שאנשים ידברו יותר ויעשו פחות... איש אינו מסכים לדעתו של אחר. לכל היותר הוא מסכים לדעת עצמו בשאחר משמיע אותה... לפני שאתה שופך קיתון של רותחין על חסרוגותיו של משהו אחר, התאפק ומנה עד עשרה — חסרוגות משלך... על טיבו של נואם אפשר לשפוט לפי שאלותיו, יותר מאשר לפי תשובותיו... מדוע מסוגל זכרונו לשמור את הפרטים הקטנים ביותר שאירעו לנו, אולם בשום פנים אינו מסוגל להזכיר לנו כמה פעמים סיפרנו עליהם למישהו אחר? ... יש רק דבר אחד בעולם גרוע מכך שמדברים עליך — וחוא, שאין מדברים עליך... יבורך האיש, שכאשר אין לו מה לומר אין הוא מוצא לנחוק לתת לקהל השומעים הוכחה מילולית לכך... אין דבר מרגיז יותר מאשר הסכמה מוחלטת של קהל השומעים שעה שאתה ממלמל משהו על דעות לשונך ויכולתך המוגבלת... להפיק מחיאות כפיים, זה ממש כמו לפתוח צנצנת זיתים: עיקר הקושי הוא להוציא את הראשון, ואחריו מתרדדים במילא כל השאר... לא לחינם מעמידים בקבוק מים לפני כל נואם: זהו חומר-הגלם העיקרי שלו... הוא פתח את האסיפה באמרו: „כטרם אתחיל בדברי, ברצוני לומר משהו!“

הבעל לאשתו: „פחות מדי כסף נשאר בסוף החודש.“ האשה: „עוד גרוע מזה. יותר מדי חודש נשאר בסוף הכסף.“

חרוז או שנים
כל באנק יעניק לי מילווה ללא תורה —
אך רק אם אוכיח כי אין בו כל צורך.

אם נשים אינן נזטות אשה ל-
רעותה חיבה —
הגברים הם הסיבה.

שופט הוא איש אשר חוזר את האמת לחשוף מהר: מי משני המתדיינים שכר פרקליט מוכשר יותר.

נשים הן כמו לחמניות: הן נחטפות כשהן טריות.

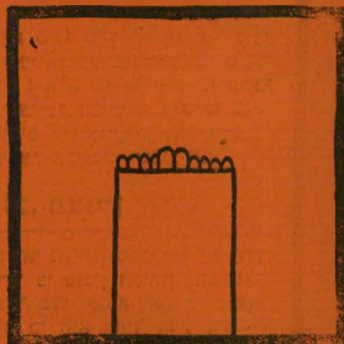
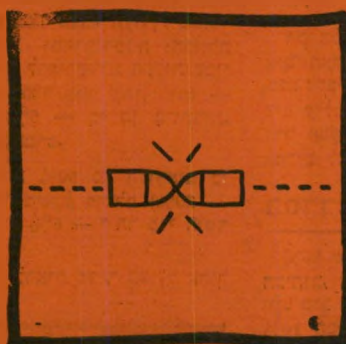
כונה הנשים אינו כה קטן כשהן משתריינות —
כחול שתיף.

מי שסבור כי העבר אינו יכול להשתנות — סימן שלא כתב עוד ספר זכרונות.

דוגמה לשלטון המיעוט על הרוב: ילד יחיד בבית טוב.

אם אתה מוכרח להביא את עצמך כדוגמה לילדיך — מוטב שתצו את עצמך כזהרה ולא כמופת.

השקשת

כותרת הציור הימני היא הפעם רגליה של אסתר וזיליאמס בעיני רג בכריכת השחיה. לציור השמאלי — אתה מוזמן לשלוח כותרת הולמת, והמוצלחת ביותר תזכה את בעליה בפרס של שלושה ספרים. כן יחולקו שלושה פרסים נוספים של ספר אחד לכותרות מצטיינות אחרות.

שיא השלמות

האשה האידיאלית היא זאת שיש הרבה מה לומר לזכותה, אבל השאר מעניין לא פחות. **המצב הכלכלי האידיאלי** הוא הי צירוף של משכורות 1955, מחירי 1935 ומסי 1915. **התחליף האידיאלי** לנטיין-חיים — הוא להיות בן 16. **השמלון האידיאלית** היא הפשרה בין רצונן הגלוי של הנשים להתכסות לבין רצונן המכוסה להתגלות. **נוסח אחר:** השמלה האידיאלית כמוה כגזרית-לשידי

טיל הוא או מאורע שנשמר אותו לעד בזכרונו, או — חס וחלילה — מאורע שלעולם לא נשכח אותו

איטובוס הוא בלייתחבורת שרוה המקומות בו פנויים כאשר הוא נוסע בכיוון ההפוך.

